

Bedriftssundhedstjenester bliver bedre og administrationsspildet mindre, hvis de – i det omfang tanken om dem opretholdes – bliver rent firmafinansierede.

Til nr. 2074

Arbejdsretten (lov nr. 317 af 1973) ophæves, og dens opgaver henlægges til underretten.

I den økonomisk vanskelige situation, som landet befinder sig i, er det en håbløs opgave fortsat at tro på, at arbejdsmarkedets parter kan klare overenskomstsituationen.

Det er op til politikerne.

Forligsinstitutionen nedlægges derfor pr. nytårsdag 1980.

Til nr. 2075

Fra finanslovens begyndelsesdag er der et halvt års tid til næste store overenskomstsituation. Derfor kan det nås at nedlægge den hidtidige forligsinstitution (lovbekendtgørelse nr. 559 af 21. december 1971) og at optage en intensiv forhandling mellem folketingspartierne, arbejdsmarkedets hovedorganisationer m. fl. om, hvordan de samfundsopgaver, som hidtil har været forligsinstitutionens, mest hensigtsmæssigt løses under nu- og fremtidens helt ændrede forhold, jfr. fremskridtsforslag om mangepartsforhandlinger L 19, førstebehandlet 30. november 1979.

Til nr. 2076

Uddannelse af specialarbejdere samt efteruddannelseskursus for faglærte m. v. er ikke nogen naturlig statsopgave. Disse opgaver vil bedre og billigere kunne udføres af erhvervslivet. Omstillingsperioden bliver på ca. 3 års varighed, men centralorganet, arbejdsmarkedsuddannelsesdirektoratet, kan afvikles hurtigere, fordi det er udtryk for overadministration.

Den omskoling, som skal til for at overføre folk til produktionslivet fra kontorsektor m. v., henvises for den skattefinansierede del hovedsageligt til de i bemærkningerne til ændringsforslag under § 23.1.10. foreslåede 700 mill. kr.

Til nr. 2077

Det koster betydelig mere i administration at foretage kommunale refusioner til statskassen for 10.000 kr., end der samfundsmæssigt vindes herved.

Til nr. 2077a

Der nedlægges nogle udvalg.

Til nr. 2078

Særpensionsbegunstigelser fremskridtsbekæmpes – også for så vidt angår den heromhandlede ydelse på 50 skattepligtige kr. pr. måned, til tre tjenestemandspensionister.

Til nr. 2079

I fremskridtssamfundet vil der herske arbejdskraftmangel, så firmaerne står i kø for at få medarbejdere.

Skal og vil de flytte, vil virksomhederne hellere end gerne betale herfor – det er samfundsøkonomisk billigere og mindre spildforvoldende end det nuværende system, hvor produktionen over skattebilletten betaler for flytning m. v. i medfør af § 11–19 i arbejdsløshedslovbekendtgørelsen nr. 471 fra 1978.

De udgifter, som amtskommuner m. fl. har udlagt, bæres endeligt af disse 16 kommuner, så man undgår den gang samfundsøkonomisk spild, der består i refusion mellem offentlige kasser på specialområder.